

De pluimveesector heeft immers haar verantwoordelijkheid genomen in het kader van het verwaarden van minealen. Pluimveemest wordt voor 95% afgezet buiten de Nederlandse landbouw en komt niet op Nederlandse bodem. Mest(producten) van pluimvee heeft een waarde en wordt internationaal vermarkt en toegepast daar waar de bodem behoefte heeft aan mineralen en organische stof. De sector is dus een voorbeeld van moderne kringlooplandbouw.

Bovendien kent de pluimveesector pluimveerechten, waarmee de omvang van de sector begrensd is. Een aanvullend fosfaat- en stikstofplafond is daarmee voor de pluimveesector overbodig, want met de pluimveerechten is feitelijk ook een maximum vastgelegd voor de sectorale fosfaat- en stikstofproductie.

Fluctuaties in de fosfaat- en stikstofgehalten in grondstoffen kunnen voor een (beperkte) schommeling zorgen, maar de dieraantallen zijn gelimiteerd. Maar omdat pluimveemest nagenoeg geheel niet op de Nederlandse bodem komt, is dat geen probleem.

Het zou zeker geen reden mogen zijn om generiek te korten op de pluimveerechten. Verder kan niet vaak genoeg benadrukt worden dat een eventueel hoger percentage fosfaat in de mest, door bijvoorbeeld tragere groei of gebruik van andere (meer lokale) grondstoffen, juist een betere waardering krijgt bij de eindgebruiker. De mest heeft dan meer waarde en komt de vruchtbaarheid van de bodem ten goede.

Een overschrijding van het fosfaat- en stikstofplafond kan daarnaast veroorzaakt worden doordat op individuele basis meer pluimvee gehouden wordt dat er rechten op het bedrijf aanwezig zijn. En als die situatie zich voordoet is juist een generieke korting op de pluimveerechten het verkeerde instrument. Immers dan worden de ondernemers die wel over rechten beschikken gestraft en blijven mogelijke veroorzakers van de overschrijding buiten schot. Zij hebben immers geen rechten die gekort kunnen worden.

Dat maakt de voorgestelde generieke korting op pluimveerechten ongeschikt en niet acceptabel.

Als al een landelijk sectoraal fosfaat- en stikstofplafond voor pluimvee noodzakelijk is, moet handhaving daarvan niet op generieke basis plaatsvinden maar moet dat een individuele benadering/uitwerking kennen.

LTO/NOP-vakgroep Pluimveehouderij blijft herhalen dat er erkenning moet zijn voor de mestverwerkingsinitiatieven en afzet van mest(producten) buiten de Nederlandse landbouw. Dat moet ook de inzet zijn bij het volgend Actieprogramma Nitraatrichtlijn. Ten principale is het onjuist dat deze mest wordt meegeteld voor de bepaling van de fosfaat- en stikstofplafonds.

Daarnaast is het gewenst dat het CBS bij de berekeningen van de fosfaat- en stikstofproductie voor de pluimveesector uitgaat van de dieraantallen die in het I&R-systeem van de pluimveesector (het KIP-systeem) zijn vastgelegd. Dan liggen de berekeningen van de fosfaat- en stikstofproductie veel dichterbij de werkelijkheid.

De verwachting is bovendien dat de cijfers dan op een lager niveau uitkomen dan de CBS-berekeningen op basis van de gegevens van de meitelling waardoor de kans op overschrijding van de plafonds door fluctuaties in grondstoffen geringer is.

Tot slot vindt LTO/NOP een aanpassing van het stelsel van pluimveerechten gewenst, gericht op behoud van rechten voor actieve pluimveehouders. Dat wil zeggen: stoppers moeten rechten binnen bepaalde termijn (bijvoorbeeld 1 jaar) van de hand doen en alleen actieve pluimveehouders zouden jaarlijks een nader te bepalen maximaal percentage rechten mogen verlesen.

Het ministerie van LNV wordt gevraagd hieraan via een wijziging van de Meststoffenwet invulling te geven